

РЕШЕНИЕ

№ 3015

гр. София, 08.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 18.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9770** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на ЕТ „Вълчановата къща- Снежана Благоева“ срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 13/312/02274/3/01/04/01, изх. № 01-6500/6687#2 от 30.08.2023г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с който на едноличния търговец е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 376 840.37 лв., съгласно т.7, от Приложение към раздел 1 „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и ал.7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от програмата за развитие на селските райони 2007 г. - 2013 г., съгласно таблица 1.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на издадения акт, нарушение на материалния закон и допуснати нарушения на адм. производствените правила. Посочва се, че органът не е обосновал какви са точно изкуствените условия, които е създал жалбоподателят; по отношение на получените допълнително 20 точки, изразяващи се в 10 точки относно проект на микропредприятие, създадено до 1 година преди кандидатстването, 5 бр. точки за проект, представен от микропредприятия, физ.лица и ЕТ на възраст между 18 и 40 години и 5 бр. точки за проект, представен от жени, се посочва, че всички тези обстоятелства са били налице при жалбоподателя. При нито една от многобройните проверки, които са извършвани, няма констатация за неизпълнение на инвестицията съгл. договора и

одобрения проект. Оспорва се правното основание за стартиране на процедура за проверка, обосновано с изтекъл петгодишен срок за мониторинг върху ЕТ „Вълчанова къща- Снежана Благоева“. Твърди се и допуснато процесуално нарушение при издаването на АУПДВ, тъй като разпоредбите на ДОПК, по който следва да е проведено настоящото производство, изискват да се установи със средствата на закона чрез нарочно издаден предходен акт по безспорен и категоричен начин, че е налице нарушение на договорно и нормативно задължение, от което следва, че плащането на суми по някоя от схемите и мерките, или по проекти, финансирани от ЕФ и ДБ, е вече неприложимо. В заключение и в алтернативен аспект се претендира приложимост на разпоредбите на ЗУСЕСИФ и съобразяване на правното основание на чл.73 и сл. от закона и при прилагане на издадената на основание чл.70, ал.2 от същия закон Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентни показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, а не по реда на ДОПК. Претендира се и погасителна давност във връзка с твърдяното нарушение.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа изложените в жалбата доводи. Претендира разноски съобразно приложен списък.

Ответникът не се представлява в съдебно заседание. В депозирано писмо от 05.12.2023г. оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законовоустановения срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, което я определя като процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Установява се, че на 21.05.2012г. между ЕТ «Вълчановата къща- Снежана Благоева» и Държавен фонд «Земеделие» е сключен договор № 13/312/02274 от 21.05.12г. за отпускане на финансова помощ по мярка 312 «Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия» от програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони /л.66/. Договорът е сключен на основание чл. 31, ал. 2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка «Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия» от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 г. - 2013 г., като съгласно чл. 1.1 от същия фондът предоставя на ползвателя безвъзмездна финансова помощ, представляваща 61% от одобрените и реално извършени от ползвателя разходи, свързани с осъществяването на проект № 13/312/02274 от 08.12.2011г. Съобразно т.1.2 фондът изплаща помощта по т. 1.1 при условие, че ползвателят е извършил инвестицията съгласно одобрения проект, съобразно условията и сроковете, определени в договора, анексите към него.

С писмо, изх. № 01-6500/6687 от 20.12.22г. Държавен фонд "Земеделие" е открил производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане. Административното производство е открито във връзка със сигнал на гл. архитект на [община] и след извършена адм. проверка на изпълнение задълженията по сключен договор № 13/312/02274/21.05.2012г./л.188/

По време на проверката са направени следните относими за издадения АУПДВ констатации:

С договор за наем на недвижим имот с рег.№ 5247 от 22.11.2011 г. с

нотариална заверка на подписите, „Вълчановата къща“ ООД с управител С. Б. и Кооперация РПК Батак, в качеството си на наемодатели, са предоставили на наемателя ЕТ „Вълчановата къща- Снежана Благоева“ за временно ползване недвижим имот УПИ VII-130, ресторант в кв. 20 по плана на [населено място], общ. Батак, обл. Пазарджик, ведно с построените в него самостоятелни обекти в сграда ресторант със застроена площ от 310 кв.м., складово помещение № 1 със застроена площ от 65 кв.м. и складово помещение № 2 със застроена площ от 245 кв.м., за срок от 11 години. След отдаване на имота под наем, с нотариален акт № 191 с рег. № 2610 за учредяване на право на пристрояване и надстрояване „Вълчановата къща“ ООД учредило и отстъпило на ЕТ „Вълчановата къща — С. Б.“ право на пристрояване и преустройство върху 538,65 кв.м. на посочените по-горе обекти — ресторант, складово помещение № 1 и складово помещение № 2, както и право на надстрояване върху 331,26 кв.м., които да се реализират съгласно одобрен архитектурен проект за изграждане на къща за гости. Доколкото „Вълчанова къща“ ООД вече притежавало Разрешение за строеж № 45 от 13.07.2010 г. за строеж „Промяна предназначението на съществуваща сграда за „Къща за гости и заведение за хранене“, от С. М. Б., в качеството ѝ на собственик на ЕТ „Вълчановата къща — С. Б.“ било подадено заявление с рег. № 70-00-56/25.11.2011 г. в [община], за издаване на заповед за промяна на вече издаденото разрешение за строеж № 45 от 13.07.2010 г., изразяващо се в промяна на титуляра на строително монтажните работи. Във връзка с подаденото заявление била издадена Заповед № 9 от 05.12.2011 г. на главния архитект на [община], с която се нарежда допълване на нов текст в издаденото от него Разрешение за строеж № 45 от 13.07.2010 г., с който текст титуляра на СМР за обект „Вълчановата къща“ ООД се изменя с титуляр ЕТ „Вълчановата къща — С. Б.“ на основание чл. 99, т. 2 от АПК и чл. 161, ал. 1 от ЗУТ, поради нови писмени доказателства: договор за наем на недвижим имот Акт № 135, том 3, рег. № 5247 от 22.11.2011 г. и нотариален акт № 191, том I, рег. № 2610, дело № 191 от 02.12.2011 г. за учредяване на право на пристрояване и надстрояване, поради обстоятелството, че възложител е лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, а именно ЕТ „Вълчановата къща — С. Б.“.

По делото няма спор, че правото на пристрояване и преустройство и правото на надстрояване са реализирани, съгласно одобрен архитектурен проект за изграждане на „Къща за гости“ от ЕТ „Вълчановата къща — С. Б.“. След завършване на строителството на обекта, на едноличният търговец е издадено от [община] № 16 от 28.09.2015г. за регистриране и въвеждане в експлоатация на строеж: „Промяна на предназначението на съществуваща сграда за „Къщи за гости и заведение за хранене.“

През 2018г. в Районен съд Пещера било образувано гражданско дело № 694/2018г. с иск с правно основание чл. 26, ал.2 от ЗЗД, предявен от „Вълчановата къща“ (вече ЕООД) срещу ЕТ „Вълчановата къща — С. Б.“, с който ищецът поискал да бъде обявена за нищожна правната сделка по нотариален акт № 191, том I, рег. № 2610, дело № 191 от 02.12.2011 г. В исковата си молба ищецът посочил, че по силата на обратно писмо сделката по посочения нотариален акт от 02.12.2011г. за учредяване на правото на пристрояване и надстрояване е абсолютно симулативна и страните реално не желаят възникването на правните последици на договора, както и да бъдат обвързани от него. С Решение № 858 от 07.12.2018 г., влязло в сила на 01.02.2019г.,

съдът е обявил за нищожна правната сделка по нотариалния акт от 02.12.2011г. /л.182/. В мотивите на решението съдът се позовавал и на обстоятелството, че в първото по делото заседание законният представител на едноличния търговец- С. Б. е посочила, че действително сделката по посочения нотариален акт е била симулативна, като не са желаели да постигнат тези последици; кандидатствали по европрограми, но не се осъществили.

Позовавайки се на влязлото в сила съдебно решение № 858 от 07.12.2018г. по гр. дело № 694/2018г. на РС Пещера, „Вълчанова къща“ ЕООД оспорило пред АС Пазарджик Заповед № 9 от 05.12.2011 г. на главния архитект на [община], по което е образувано адм. д. № 128/2022г. С оспорването се претендираше заповедта да бъде обявена за нищожна. По делото била конституирана като заинтересована страна ЕТ „Вълчановата къща — С. Б.“, която чрез представляващия С. Б. подала писмено становище с вх. № 5753 от 30.06.2022 г., с твърдение, че не е знаела за Заповед № 9 от 05.12.2011 г. на главния архитект на [община] и за съдържанието ѝ до момента на образуване на съдебното оспорване. По второ оспорване- на Удостоверение № 16 от 28.09.2015г. за регистриране и въвеждане в експлоатация на строеж, е образувано адм. д. № 1327/2018г. С оспорването се искало Удостоверението да бъде обезсилено (заб.съдът установи, че по адм. дело 128/22 по описа на АС Пазарджик Заповед № 9 от 05.12.2011г. е прогласена за нищожна, но не поради основанията, посочени от жалбоподателя, а поради липсваща компетентност на гл. архитект да изменя издаденото разрешение за строеж; първоинстанционното решение е потвърдено с Решение 1638/14.02.23г. по адм. дело 8724/22г. на ВАС)

Между страните няма спор, че С. М. Б., считано от 18.11.2011 г., се е регистрирала като ЕТ "Вълчановата къща — С. Б." с ЕИК[ЕИК]. От 09.06.2009 г. до 29.12.2015г. тя е била управител на „Вълчановата къща“ ООД. От 29.12.2015 г. до настоящият момент правната форма на дружеството „В. къща“ се е променила от ООД на ЕООД, с управител П. В. (който видно от ТР е едноличен собственик на капитала).

Няма спор и че Заявлението за подпомагане по мярка 312 по условията на Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. е подадено от ЕТ „Вълчановата къща- Снежана Благоева“ на 08.12.2011г. Към него били представени договор за наем на недвижим имот Акт № 136, том 3, рег. 5247 от 22.11.2011 г., нотариален акт № 191, том I, рег. № 2610, дело № 191/02.12.2011 г. за учредяване на право на пристрояване и надстрояване, заповед № 9 от 05.12.2011 г. на главния архитект на [община]. Въз основа на посочените документи, съгласно чл. 27, ал. 3 и Приложение № 6 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. кандидатът ЕТ "Вълчановата къща — С. Б." получил 20 точки по критериите за оценка, както следва:

- 10 бр. точки за проект, представен от новосъздадени микропредприятия /независими и регистрирани до една година преди датата на кандидатстване/,
- 5 бр. точки за проект, представен от микропредприятия, физически лица и ЕТ

на възраст между 18 и 40 г. включително,

- 5 бр. точки за проект, представен от жени /за физически лица и ЕТ/.

Заявлението за подпомагане е било оценено с общо 75 точки по критериите за подбор. По приема, по който е подадено и оценено проектното предложение, били одобрени за финансиране и са сключени договори за проектни предложения, които са получили повече от 65 точки по критериите за оценка.

На 21.05.2012г. между ЕТ „Вълчановата къща- Снежана Благоева“ и Държавен фонд „Земеделие“ е сключен Договор № 13/312/02274/21.05-2012г. за отпускане на финансова помощ по мярка 312 „ подкрепа за създаване и развитие на микропредприятие“ от ПРСР за периода 2007-2013г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

След извършване на дължимите строителни и ремонтни дейности, съгл. условията по договора за финансиране, представените разходи за плащане от жалбоподателя са одобрени от Разплащателната агенция.

С писмо вх.№ 12-131-0800/502 от 05.12.2022г. главният архитект на [община] сигнализирал ИД на Държавен фонд „Земеделие“ за извършване на проверка по сключения Договор 13/312/02274/21.05-2012г. между Разплащателната агенция и ЕТ „Вълчанова къща- Снежана Благоева“, обосновавайки се с обстоятелствата по издаване на Разрешение за строеж №45 от 13.10.2010г., издадената Заповед № 9/05.12.2011г. на гл.архитект на [община] и Решение №858/07.12.2018г. по гр. дело 694/2018г. по описа на РС Пещера.

С писмо рег.№ 01-6500/6687 от 20.12.2022г. на ИД на ДФЗ, съобщено на жалбоподателя по реда на чл.18а, ал.10 АПК /л.206/ е открито производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане.

На 30.08.2023г. е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане № 13/312/02274/3/01/04/01, изх. № 01-6500/6687#2 от 30.08.2023г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с който на едноличния търговец „Вълчановата къща- С. Б.“ е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 376 840.37 лв., съгласно т.7, от Приложение към раздел 1 „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и ал.7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от програмата за развитие на селските райони 2007 г. - 2013 г., съгласно таблица 1. АУПДВ е съобщен на жалбоподателя на 14.09.2023г.

В мотивната част, адм. орган излага всички установени факти и обстоятелства и према, че са налице индикатори за изкуствено създадени условия, необходими за получаване на помощта по мярката, с цел да се получи предимство в противоречие с целите на мярката, което е основание за изискуемост на цялата изплатена финансова помощ по договор № 13/312/02274 от 21.05.2012 г. Пзовава се на нормата на чл. 7, ал. 2 от Наредбата, според която финансова помощ не се предоставя на

кандидати/ползватели на помощта, за които бъде установена функционална несамостоятелност и/или изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на мярката.

Съгласно т. 7 от Приложение към раздел I "Общи положения" от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г., когато при проверките са открити обективни факти и обстоятелства, които водят до заключение, че е налице функционална несамостоятелност на финансирания проект и/или изкуствено създаване на условията, необходими за получаване на помощта, за да бъдат извлечени облаги в противоречие с целите на мярката, и предвид, че нарушението засяга подпомаганата дейност в цялост, следва да бъде наложена финансовата корекция е определена санкция в размер на 100% от изплатената финансова помощ. Размерът на подлежащата на възстановяване помощ е определен в приложимото европейско законодателство (чл. 60 от Регламент № (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година, чл. 4, §3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности). Подлежащото на възстановяване публично държавно вземане е в размер на 376 840,37 лв.

По приложението на процесуалния и материален закон, съдът намира следното:

На първо място, следва да се направи извод относно приложимостта на чл. 27, ал. 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители или приложимостта на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Съгласно чл. 27, ал. 6 от Закона за подпомагане на земеделските производители, дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушаване от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1-9 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон. Съгласно чл. 27, ал. 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители, дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите на мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал. 6, се установява с акт за установяване на публично държавно вземане по реда на ДОПК.

В процесния случай, с акта за установяване на публично държавно вземане № 13/312/02274/3/01/04/01, изх. № 01-6500/6687#2 от 30.08.2023г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, на ЕТ „Вълчановат къща- Снежана Благоева“ е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 376 840.37 лв., във връзка с чл.7, ал.2 от Наредба № 29 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия „ по ПРСР за периода 2007-2013г. Съгласно посочената разпоредба финансова помощ не се предоставя на кандидати/ползватели, за които бъде установена функционална несамостоятелност и/или изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на мярката. Твърди се, че въз основа на заявлението за подпомагане по мярка 312 по условията на Наредбата, приложените към него документи кандидатът ЕТ „Вълчановата къща- Снежана Благоева“ е получил 20 точки в повече , които му носят оценка общо със 75 точки по критериите за подбор, като според адм. орган е налице несъответствие с условията и критериите по чл.27, ал.3 и са налице индикатори за изкуствено създадени условия, необходими за получаване на помощта по мярката, с цел да се получи предимство.

Съгласно чл. 63, параграф 1 от Регламент № 1306/2013, ако се установи, че даден бенефициер не изпълнява критериите за допустимост, ангажиментите или други задължения, свързани с условията за предоставяне на помощта или подкрепата, предвидена в секторното законодателство в областта на селското стопанство, помощта не се изплаща или се оттегля изцяло или частично и когато е приложимо съответните права на плащане съгласно чл. 21 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, не се предоставят или се отменят. Съобразно параграф 2, ако секторното законодателство в областта на селското стопанство предвижда това, държавите членки налагат и административни санкции в съответствие с правилата, определени в чл. 64 и чл. 77.

Приложимостта на нормата на чл. 27, ал. 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители предполага неспазване на критерии за допустимост, което обстоятелство, като твърдение на адм. орган, е налице.

Основателно обаче е възражението на жалбоподателя за изтекла погасителна давност във връзка с чл.3 от Регламент /ЕО, Евратом/ №2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности. В посоченият текст на чл.3 от Регламента е установена 4 годишна давност за процедурите от извършване на нередността и 8 годишна абсолютна давност. Съгласно чл.3, пар.3 от Регламента държавите –членки запазват възможността да прилагат срок, който е по-дълъг от така установените. С оглед горното е приложима разпоредбата на чл.171 ДОПК, която предвижда по-дълги срокове – 5- годишен срок за погасяване на публичните вземания, считано от 01.01. на годината, през която е следвало да се заплати публичното вземане и 10 –годишен абсолютен давностен срок, независимо от спирането и прекъсването на давността.

Съгласно § 2 на чл. 1 от Регламент 2988/95, нередност е всяко нарушение на разпоредба на правото на Съюза, в резултат на действие или бездействие на икономически оператор, което е имало или би имало за резултат нарушаването на общия бюджет на ЕС или на бюджетите, управлявани от тях, или посредством намаляването или загубата на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името на Съюза или посредством извършването на неоправдан разход. Твърдяното нарушение в случая е такова, че изначално опорочава процедурата от прилагане на програмата за развитие на селските райони по мярка „ПСРМ“ с оглед конкретния кандидат, през сключване на Договора за ОФП до неговото прекратяване. Поради това, съдът приема, че продължаващото във времето нарушение на правилата на програмата представлява продължаваща нередност по смисъла на чл. 3 от Регламент № 2988/95.

В практиката си СЕС се е произнасял и относно употребеното в ал. 2 на чл. 3, § 1 от регламента понятие "продължаваща или повторно извършена нередност", постановявайки, че по смисъла на чл. 3, § 1 Регламент от 2988/95 дадена нередност е продължаваща или повторно извършена нередност, когато е допусната от оператор, който получава икономически облаги от съвкупност от сходни операции, които нарушават една и съща разпоредба от правото на Съюза /решение от 11.06.2015 г. на СЕС по дело С-52/14, т. 49/. Понятието "прекратена нередност" съгласно разпоредбата на чл. 3, § 1, ал. 2 от регламента трябва да се разбира като отнасящо се до датата, на която е била прекратена последната операция, съставляваща една и съща повторно извършена нередност - решение 15.06.2017 г. по дело С-436/15, т. 54.

Според СЕС извършването на нередност, с което започва да тече

давностният срок, предполага изпълнението на две условия, а именно: действие или бездействие на икономическия оператор, представляващо нарушение на правото на Съюза, както и вреда или потенциална вреда, причинена на бюджета на ЕС. Давностният срок започва да тече от извършването на нередността, т. е. от момента, в който са настъпили както действието или бездействието на икономическия оператор, представляващо нарушение на правото на Съюза, така и вредата, причинена на бюджета на ЕС, като началният момент на давностния срок винаги е датата на по-късното събитие /решение от 06.10.2015 г. на СЕС по дело С-59/14, т. 24-26 и решение от 03.10.2019 на СЕС по дело С-378/18, т. 33/.

В настоящия случай нередността, обективирана като нарушение на чл.7, ал.2 от Наредба №29 от 11.08.2008г.- индикатори за изкуствено създадени условия, необходими за получаване на финансовата помощ, следва да се счита за извършена /прекратена/ с прекратяване на договора за финансова помощ 13/312/02274/21.05.2012г. между ДФЗ и ЕТ „Вълчановата къща- Снежана Благоева“ и окончателно заплащане на субсидията по договора. Именно чрез изпълнение и изтичане срока на договора критериите за подбор и получените точки, са проявили реалното си значение и подаденото и оценено проектно предложение е довело до финансово подпомагане и изпълнение на задължение от фонда да изплати помощта по договора в случай, че ползвателят извърши инвестицията по одобрения проект, съобразно условията и сроковете съгл. договора и действащите нормативни актове. Видно от приложените писмени доказателства (процесния договор, Анекс №3 от 15.05.2015г. към него и Уведомително писмо № 1333 с изх.№ 01-6500/171 от 16.01.2016г.) нередността следва да се счита прекратена с извършване на окончателното изплащане на субсидията, което, видно от уведомителното писмо, е станало на 22.12.2015г.

Настоящият оспорван АУПДВ е издаден на 30.08.2023г., което е след изтичане на 5-годишния давностен срок, посочен в чл.171, ал.1 от ДОПК, изтекъл на 22.12.2020г. Независимо какви действия са предприети от компетентните органи по установяване на публичното държавно вземане, те не биха могли да прекъснат срока по чл.171, ал.1 от ДОПК (на същите основания и срока, предвиден в алинея по чл.3, пар.1 на Регламент №2988/95), тъй като първите от тях са предприети на 20.12.2022г. - уведомяване на бенефициента с писмо изх.№ 01-6500/6687 от 20.12.2022г. за откриване на п-во по издаване на АУПДВ.

С оглед погасяването на публичните задължения, установени в АУПДВ с

изтичане на давностен срок по чл.171, ал.1 ДОПК, издаденият и оспорен АУПДВ се явява издаден без основание и като такъв е незаконосъобразен само на това основание.

При този изход на делото и направеното искане, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят осъществените в настоящото производство разноски в размер на 9050 лв. заплатено адвокатско възнаграждение и 50 лева държавна такса. Адвокатското възнаграждение не е в прекомерен размер предвид фактическата и правна сложност на делото и конкретната проявена ангажираност на процесуалния представител по защита правата на жалбоподателя при оспорване на административния акт.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Едноличен търговец „Вълчановата къща- С. Б.“ ЕИК[ЕИК] Акт за установяване на публично държавно вземане № 13/312/02274/3/01/04/01, изх. № 01-6500/6687#2 от 30.08.2023г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ –РА да заплати на „Вълчановата къща- С. Б.“ ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 9100 лева /девет хиляди и сто/лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.